

ΕΝΙΝΤ ΜΠΛΑΪΤΟΝ
ΟΙ
**ΜΥΣΤΙΚΟΙ
ΕΠΤΑ**

ΜΠΡΑΒΟ, ΜΥΣΤΙΚΟΙ ΕΠΤΑ

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Enid
Blyton

1

Οι Μυστικοί Επτά συναντιούνται

«Πού είναι το σήμα μου; Πού είναι το σήμα μου;» είπε η Τζάνετ. «Ξέρω ότι το έβαλα σ' αυτό το συρτάρι». Και από το συρτάρι εκσφενδονίζονταν μαντίλια, κάλτσες και κορδέλες και υψώνονταν στον αέρα.

«Τζάνετ!» είπε θυμωμένα η μητέρα της. «Μα τι κάνεις; Τακτοποίησα αυτό το συρτάρι μόλις σήμερα το πρωί. Τι ψάχνεις; Το σήμα των Μυστικών Επτά;»

«Ναι! Έχουμε συνάντηση σήμερα και δεν μπορώ να πάω χωρίς το σήμα μου» απάντησε η Τζάνετ. «Ο Πίτερ δεν θα μ' αφήσει να μπω στην παλιά αποθήκη, είμαι σίγουρη γι' αυτό. Είναι πολύ αυστηρός με τα σήματα». Και ακολούθησε μια ακόμα βροχή από μαντίλια.

«Ε, λοιπόν τώρα είναι σίγουρο ότι δεν θα το βρεις στο συρτάρι» είπε η μητέρα της και σκύβοντας σήκωσε ένα μικρό, στρογγυλό σήμα που είχε περίτεχνα

κεντημένα πάνω του τα αρχικά Μ.Ε. «Το πέταξες κι αυτό στον αέρα μαζί με τα μαντίλια σου, χαζούλα!»

«Αχ, δώσ' το μου, μαμά, δώσ' το μου!» φώναξε η Τζάνετ. Αλλά εκείνη δεν της το έδωσε.

«Όχι. Πρώτα θα μαζέψεις όλα αυτά τα πράγματα και θα τα βάλεις στο συρτάρι» είπε.

«Μα η συνάντηση των Μυστικών Επτά είναι σε πέντε λεπτά!» φώναξε η Τζάνετ. «Ο Πίτερ έχει πάει ήδη στην αποθήκη μας».

«Τότε θα καθυστερήσεις» της απάντησε και βγήκε από το δωμάτιο κρατώντας το μικρό σήμα! Η Τζάνετ έβγαλε ένα μουγκρητό. Τα μάζεψε όλα και τα έχωσε πάλι στο συρτάρι όσο πιο τακτικά μπορούσε πάνω στη βιασύνη της. Μετά κατέβηκε γρήγορα κάτω.

«Το έκανα, μαμά, και σου υπόσχομαι ότι θα τα τακτοποιήσω καλύτερα μετά τη συνάντηση».

Η μητέρα της γέλασε. Άπλωσε το χέρι της και έδωσε το μικρό σήμα στην Τζάνετ. «Ορίστε. Εσύ και οι συναντήσεις των Μυστικών Επτά! Απορώ πώς αντέχετε μέσα σ' εκείνη τη μικρή, αποπνικτική αποθήκη μ' αυτή τη ζέστη! Πρέπει να έχετε την πόρτα και το παράθυρο κλειστά όλη την ώρα;»

«Πρέπει» είπε η Τζάνετ και καρφίτωσε το σήμα της με καμάρι. «Είμαστε μια πολύ μυστική ομάδα και δεν μπορούμε να διακινδυνεύσουμε ν' ακούσει κανένας όσα συζητάμε στις συναντήσεις μας. Δεν έχουν

συμβεί πολλά τώρα τελευταία. Χρειαζόμαστε επείγοντως κάτι για να ζωντανέψουμε. Μια περιπέτεια σαν την προηγούμενη».

«Πάρε μαζί σου το τσίγκινο κουτί με τα μπισκότα» της είπε η μητέρα της. «Μπορείς να πάρεις και ένα μπουκάλι πορτοκαλάδα. Να, ήρθε και ο Σκάμπερ να σε βρει!»

Το πανέμορφο, χρυσόμαλλο σπάνιελ μπήκε γρήγορα στο δωμάτιο. «Γουφ» έκανε στην Τζάνετ. «Γουφ!»

«Ναι, ναι. Ξέρω ότι έχω αργήσει» είπε εκείνη και τον χαίδεψε. «Φαντάζομαι ότι σ' έστειλε ο Πίτερ να με φωνάξεις. Πάμε. Ευχαριστώ για τα μπισκότα και την πορτοκαλάδα, μαμά».

Κατηφόρισε το μονοπάτι του κήπου κρατώντας στην αγκαλιά της το κουτί με τα μπισκότα και το μπουκάλι με την πορτοκαλάδα. Όταν πλησίασε στην αποθήκη άκουσε φωνές. Φαινόταν ότι ήταν και τα έξι παιδιά εκεί!

Η Τζάνετ χτύπησε την πόρτα ενώ ο Σκάμπερ έπεσε πάνω της με φόρα.

«Συνθηματικό!» τσίριξαν έξι φωνές.

«Περιπέτεια!» τσίριξε και η Τζάνετ λέγοντας το συνθηματικό εκείνης της εβδομάδας. Κανένας δεν μπορούσε να συμμετέχει στη συνάντηση χωρίς να πει το συνθηματικό.

Η πόρτα άνοιξε διάπλατα και εκεί στεκόταν συνοφρυωμένος ο Πίτερ, ο αδελφός της. «Ήταν ανάγκη να φωνάξεις τόσο δυνατά το συνθηματικό;» είπε.

«Συγγνώμη» είπε η Τζάνετ. «Μου φωνάξατε όλοι και απλώς φώναξα κι εγώ. Τέλος πάντων, δεν είναι κανένας εδώ για ν' ακούσει. Κοιτάξτε, έφερα το κουτί με τα μπισκότα και λίγη πορτοκαλάδα».

Ο Πίτερ κοίταξε να δει αν φορούσε το σήμα της. Είχε δει την αδελφή του να το ψάχνει σαν τρελή πριν από δέκα λεπτά και είχε αποφασίσει ότι δεν θα την άφηνε να μπει αν δεν το έβρισκε. Αλλά ήταν εκεί, καρφιστωμένο πάνω στο φόρεμά της.

Η Τζάνετ μπήκε στην αποθήκη. Ο Πίτερ έκλεισε και αμπάρωσε την πόρτα. Το παράθυρο ήταν κι αυτό κλειστό. Ο ζεστός καλοκαιρινός ήλιος έμπαινε από το τζάμι και η Τζάνετ ξεφύσηξε.

«Ποπό! Βράζει ο τόπος εδώ! Ειλικρινά, θα λιώσω».

«Όλοι λιώνουμε» είπε η Παμ. «Νομίζω ότι είναι ανόητο να κάνουμε τις εβδομαδιαίες συναντήσεις μας εδώ, όταν έχει τόση ζέστη. Δεν μπορούμε να τις κάνουμε κάπου έξω στο δάσος, στη σκιά ενός δέντρου;»

«Όχι» είπε αμέσως ο Τζακ. «Η αδελφή μου, η Σούζι, θα μας περιτριγύριζε διαρκώς. Δεν θα ήμασταν πια μυστική ομάδα».

«Μα δεν θα μπορούσαμε να σκεφτούμε κάποιο

δροσερό και κρυφό μέρος όπου δεν θα μπορούσε να μας βρει κανένας;» πρότεινε ο Κόλιν. «Εγώ, για παράδειγμα, έχω μια κρυψώνα στον κήπο μου όπου δεν μπορεί να με βρει κανένας και είναι απίστευτα δροσερή και απόμερη».

«Πού είναι;» ρώτησε ο Τζακ.

«Πάνω σ' ένα δέντρο» απάντησε ο Κόλιν. «Έχουμε ένα μεγάλο δέντρο με κάτι πλατιά κλαδιά από τη μέση και πάνω και έχω ανεβάσει κάνα-δυο μαξιλάρια και ένα κουτί για να φυλάω τα πράγματά μου. Έχει δροσιά και φυσάει και τα κλαδιά κουνιούνται πέρα δώθε με τον αέρα. Επιπλέον έχω τρομερή θέα ολόγυρα. Μπορώ να δω οποιαδήποτε στιγμή αν έρχεται κάποιος!»

Όλοι τον άκουγαν σιωπηλά. Μετά κοιτάχτηκαν μεταξύ τους με μάτια που έλαμπαν.

«Απίθανη ιδέα!» είπε ο Πίτερ. «Θα το φτιάξουμε κι εμείς! Ένα σπίτι πάνω σ' ένα δέντρο όπου θα μπορούμε να συναντιόμαστε χωρίς να το ξέρει κανένας! Θα το φτιάξουμε!»

Τζοριζ

Παμ

Πίτερ

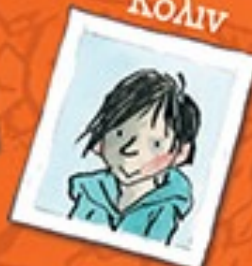
Τζακ

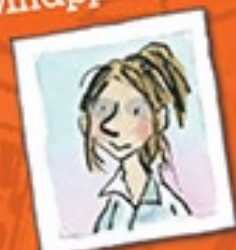
Τζάνει

Κόλιν

Μπάρμπαρα

Μια παρέα θαρραλέων παιδιών ξετρελαίνονται να λύνουν μυστήρια και σκοτεινές υποθέσεις μαζί με τον σκύλο τους τον Σκάμπερ. Αυτοί είναι οι Μυστικοί Επτά, μία από τις δημοφιλέστερες σειρές της πολυβραβευμένης Ένιντ Μπλάιτον που έχει αγαπηθεί από εκατομμύρια αναγνώστες σε όλο τον κόσμο.

Οι Μυστικοί Επτά είναι ενθουσιασμένοι με το νέο τους δεντρόσπιτο στο Ανεμοδαρμένο Δάσος. Όσπου ανακαλύπτουν ότι ένας ξένος ζει εκεί κρυφά... Το σοκ μεγαλώνει και σύντομα μετατρέπεται σε ανησυχία όταν μαθαίνουν ότι ο απρόσμενος επισκέπτης τους έχει εμπλακεί σε ένα επικίνδυνο μυστήριο. Μπορούν οι Μυστικοί Επτά να βρουν την άκρη του νήματος πριν να είναι πολύ αργά;

www.minoas.gr

9 786180 224108
ISBN 978-618-02-2410-8
ΚΩΔ. 22494

7+